

forenklet, hvorved en lang række henvisninger mellem paragrafferne undgås. Som følge af ophævelsen af begrebet kommunehjælp bliver der ikke længere tale om at omkontere bidragsrestancer til kommunehjælp, hvorimod disse restancer ved en særlig forældelsesregel undergives 20-årig forældelse. Der er endvidere truffet den ordning, at *normalbidragene* i løbet af en overgangsperiode *gøres ens for hele landet*, at det særlige bidrag i de 2 første år bortfalder, og at der samtidig foretages en mindre forhøjelse af bidraget. Enkemænd vil fremtidig få samme beløb som det bidrag, der tilkommer enker.

Foruden en ændret opbygning og placering af lovens refusionsbestemmelser er der foretaget den ændring af *refusionsbestemmelserne*, at det tilskud, der ydes i henhold til lov af 5. februar 1958 om den *fælleskommunale udligningsfond*, og som dækkes af statskassen, ydes sammen med den øvrige statsrefusion.

For yderligere at forenkle refusionsreglerne er det fastsat, at statsrefusion skal ydes med $\frac{3}{10}$, $\frac{8}{10}$ eller fuld refusion. Som følge heraf overtager staten den fulde udgift ved ydelse af bidrag til enker m. fl., ligesom der sker en mindre ændring med hensyn til refusion for hjælp til værnepligtige.

Ud over de allerede omtalte ændringer er der i loven kun tale om mindre realitetsændringer i forhold til gældende lovgivning.

Det kan nævnes, at bestemmelserne om skolebespisning udgår med henblik på optagelse i skolelovgivningen.

Lovforslagets hovedprincipper — revalideringssynspunktet, én hjælpeart og ophævelsen af retsvirkningerne af kommunehjælp og fattighjælp — fik tilslutning fra alle sider. Der udtaltes dog fra venstres og konservativ side nogen betænkelighed ved lovforslagets bestemmelser om tilbagebetalingspligt, og lovforslaget skærpedes i så henseende på enkelte punkter under behandlingen.

Også i øvrigt fik lovforslaget en velvillig behandling. Det underkastedes en indgående udvalgsbehandling, som resulterede i en række ændringer, hvorom må henvises til udvalgets betænkning.

Foruden en lang række ændringsforslag, som var stillet af socialministeren og tiltrådt af udvalget, og som gennemførtes ved 2. behandling, var der i betænkningen stillet enkelte ændringsforslag af et mindretal (Chr. Madsen [SF]). Disse blev ikke vedtaget.